

Parallel translations (turkish-english)

en-nl: Nicky van Foreest

en-tr: Onur Kilic

en-es: Cesar Sala

January 9, 2018

Contents

1	Hergün	4
2	Tıraş	6
3	Büyükanne çorbası	8
4	Ateş	10
5	Uçmak	12
6	Trafik	14
7	Havaalanı	16
8	Yüzmek	18
9	Fil ve Arkadaşları	20
10	Aslan ile fare	22
11	Fil ve Farenin Hikayesi	24
12	Kurbağa prens	26
13	Kayıp yüzük	28
14	Tavşan ile kaplumbağa	30
15	Diğerleri gibi hareket et	32
16	Gulliver ve küçük insanlar	34
17	Ali Baba ve kirk haramiler	36

18	Çoban çocuk	40
19	Kral'ın bülbülü	42
20	Kuyudaki ay	44
21	Tavşan	46
22	Erkek çocuklar yaramaz olur	48
23	Herkül	50
24	Hocanın eşek	54
25	Şarkı söyleyen eşek	56
26	Zekice bir sayım	58
27	Bir avuç cevap	60
28	Viyana Kuşatması (1683)	62

1 Hergün

Her gün saat 7’de kalkarım. Banyoya giderim. Ellerimi yıkarım. Yüzümü yıkarım. Sonra mutfağa giderim. Kahvaltı yaparım. Kahvaltıda ekmek yerim. Peynir yerim. Zeytin yerim. Domates yerim. Yumurta yerim. Bal yerim. Tereyağı yerim. Çay içerim. Süt içerim.

Tekrar banyoya giderim. Ellerimi yıkarım. Dişlerimi fırçalarım ve duş alırım. Daha sonra yatak odasına giderim. Pijamalarımı çıkarırım. Çoraplarımı giyerim. Pantolonumu giyerim. Gömleğimi giyerim. Okul üniformamı giyerim.

Okul servisine binirim ve okula giderim. Öğretmenleri dinlerim. İngilizce öğrenirim. Matematik öğrenirim. Fizik öğrenirim. Coğrafya öğrenirim. Tarih öğrenirim. Sanat öğrenirim. Fen öğrenirim.

Saat 12’de öğle yemeği yerim. Öğlen arkadaşlarımla bahçede futbol oynarım.

Öğleden sonra 3’te tekrar okul servisine binirim. Eve geri gelirim. Yatak odama giderim. Okul üniformamı çıkarırım. Spor ayakkabılarımı giyerim. Eşofmanlarımı giyerim. Arkadaşlarımla basketbol oynarım. Sonra tekrar eve gelirim.

Banyoya giderim. Duş alırım. Bilgisayar oynarım. Akşam saat 6’da yemek yerim. Yemekten sonra ev ödevlerimi yaparım. Televizyon izlerim.

Kitaplarımı okul çantama koyarım. Kalemimi okul çantama koyarım. Cetvelimi okul çantama koyarım. Silgimi okul çantama koyarım. Kalemtraşımı okul çantama koyarım.

Banyoya giderim. Dişlerimi fırçalarım Daha sonra yatak odasına giderim. Çoraplarımı çıkarırım. Süveterimi çıkarırım. Göleğimi çıkarırım. Pijamamı giyerim. Yatarım ve uyurum.

1 Everyday

Everyday I get up at 7 o'clock. I go to the bathroom. I wash my hands. I wash my face. Then I go to the kitchen. I have breakfast. For breakfast I eat bread. I eat cheese. I eat olives. I eat tomatoes. I eat an egg. I eat honey. I eat butter I drink tea. I drink milk.

I go to the bathroom again. I wash my hands. I brush my teeth and have a shower. And then I go to the bedroom. I take off my pyjamas. I put on my socks. I put on my trousers. I put on my shirt. I put on my school uniform.

I get on the school bus and go to school. I listen to the teachers. I learn English. I learn mathematics. I learn physics. I learn geography. I learn history. I learn arts. I learn science.

I have lunch at twelve o'clock. At lunchtime I play football with my friends in the school garden.

In the afternoon I get on the school bus again at three o'clock. I come back home. I go to the bedroom. I take off my uniform. I put on my trainers. I put on my track suit. I play basketball with my friends. And then I come back home again.

I go to the bathroom. I have a shower. I play computer games. I have dinner at 6 o'clock in the evening. After dinner I do my homework. I watch television.

I put my books in my schoolbag. I put my pencil in my schoolbag. I put my ruler in my schoolbag. I put my eraser in my schoolbag. I put my pencil sharpener in my schoolbag.

I go to the bathroom. I brush my teeth. And then I go to the bedroom. I take off my socks. I take off my sweater. I take off my shirt. I put on my pyjamas. I go to bed and I sleep.

2 Tıraş

Yanaklarım dikenlidir. Çocuklarımın söylediği de buydu. Sonra sarılmak istemiyorlar. Bu yüzden tıraş olmalıyım. Banyoya gidiyorum. Musluğu açıyorum. Sıcak suyu bekliyorum. Tıraş olmak için sıcak su gerekir. Neden olduğunu bilmiyorum. İnsanlar öyle der. Belki saçmalaktır. Ama yine de yaparım. Alışlagelmişin dışında.

Tıpayı alırım. Tıpayı gidere yerleştiririm. Böylece sıcak su gidemez. Lavaboda kalır. Lavaboda yeterli su kalana kadar beklerim. Musluğu kapatırım. Tıraş sabununu alırım. Bazı insanlar ona tıraş kremi derler. Tıraş sabununu elime alırım. Sonra onu yanaklarıma sürerim. Ve burnumun altına. Ve boynuma. Tıraş bıçağımı alırım. Bazı insanlar ona kazıyıcı derler. Tıraş olacağım. Yanaklarımın tüylerini kazırım. Her zaman dikkatli olmalısın. Özellikle burnunda. Aksi halde, kendini kesersin. Tıraş bıçakları çok keskin.

Şimdi hazır. Yanaklarımı yıkarım. Havluyu alırım. Yüzümü kuruturum. Tıraş bıçağını kenara koyarım. Tıraş sabununu kenara koyarım. Onları dolabın üstüne koyarım. Böylece oğlum onu alamaz. Bu şekilde ona ulaşamıyor. Onunla oynarsa, kendisini onunla keser. Bunu istemiyorum. O tıraş sabunu ile de oynamamalı. Yoksa tüm kabı boşaltır.

Şimdi lavaboyu yıkarım. Bütün küçük tüyler gitmeli. Tüm sabun da gitmeli. Daha önceki zamanlarda bazen unutturdum. Sonra lavabo kirli kalırdı. Ardından kız arkadaşım beni çağırdı. Dedi ki: ‘Temizlemelisin. Lavaboyu temizlemelisin. Bunu bu şekilde kabul etmem. Ve sevmem de. Temiz bir lavabo kullanmak istiyorum. Tüylü bir lavabo değil. Ya da sabunlu.’

Üzgünüm dedim. Unutmayacağım. Bir dahaki sefere bunu kendim yapacağım. Ve beni çağırmak zorunda kalmazsın. Ve unutursam, bena haber ver yeter. O zaman hemen yaparım. Ve sonra gerçekten hatırlarım.’

Bir hafta sonra tekrar unuttum. Sonra beni çağırdı. Lavaboyu temizledim. Sonra bir daha asla unutmadım. Şimdi hala düşünüyorum. Her tıraş olduğumda. Ve lavaboyu temizlersem. Bu otuz yıldan daha fazla bir süre önceydi. Ve yine de hala biliyorum.

Şimdi yanaklarım traşlı. Ve tamamen pürüzsüz. Hızlıca alt kata gidiyorum. Çocuklarım ne söyleyecek? Oğlum resim yapıyor. ‘Tıraş oldum’ diyorum. ‘Ah,’ diyor. Resim çizmeye devam ediyor. Bakmıyor. Kızım bir kitap okuyor. Bakıyor. ‘Baba, çok güzel görünüyorsun.’ Diyor. ‘Yanakların ne kadar yumuşak. Çabuk buraya gel. Sarılmak için. Tıraş olduğun için teşekkürler. Bu beni çok mutlu ediyor.’

2 Shave

My cheeks are prickly. That's what my children say. Then they do not want a hug. So I have to shave myself. I'm going to the bathroom. I open the tap. I wait for the hot water. Hot water is required for shaving. I do not know why. People say it. Maybe it's nonsense. But I do it anyway. Out of habit.

I take the plug. I put the plug in the drain. Then the water can not go away. It stays in the sink. I wait until there is enough water in the sink. I close the tap. I grab the shaving soap. Some people call it shaving cream. I put shaving soap on my hand. Then I put it on my cheeks. And under my nose. And on my neck. I take my razor blade. Some people call it a scraper. I'm going to shave myself. I scratch the hairs of my cheeks. You always have to be careful. Especially at your nose. Otherwise, you cut yourself. Razor blades are very sharp.

Now it is ready. I wash my cheeks. I take the towel. I dry my face. I put the razor blade away. I put the shaving soap away. I put them both on top of the cupboard. Then my son can not take it. That way he can't reach it. If he will play with it, he'll cut himself with it. I do not want that. He also shouldn't play with the shaving soap. Then he will empty the entire container.

Now I rinse the sink. All little hairs must go away. All soap must also go away. In earlier times I sometimes forgot. Then the sink remained dirty. My girlfriend then called me. She said: 'You have to clean up. You have to clean the sink. I do not accept it like this. And I also do not like it. I want to use a clean sink. Not one with hair. Or with soap.'

I said: 'Sorry. I will not forget. Next time I will do it myself. And you do not have to call me. And if I forget, just call me. Then I just do it. And then I'll really remember.'

I forgot again a week later. Then she called me back. I cleaned the sink. Then I never forgot again. Now I still think about it. Every time I've shaved. And if I clean the sink. That is more than thirty years ago. And yet I still know.

Now my cheeks are shaved. And completely smooth. I go quickly downstairs. What will my children say? My son is drawing. 'I shaved,' I say. 'Oh,' he says. He continues drawing. He does not look up. My daughter reads a book. She does look up. 'Daddy, you look beautiful.' She says. 'How soft your cheeks are. Come here fast. For a hug. Thank you for shaving. It makes me very happy.'

3 Büyükanne çorbası

Uzun zaman önce on sekiz yaşındaydım. Karnabahar yemek istedim. Nedenini bilmiyordum. Ama yine de istedim. Ama çiğ karnabahar istemedim. Aniden biliyordum. Çorba yapabilirim. Karnabahar çorbası.

Büyükannemi aradım. Bileceğini düşünmüştüm. Aradım. ‘Büyükanne, karnabahar çorbası nasıl yapılır?’ Dedi ki: ‘Çocuk, ne garip bir soru. Uzun zamandır yaşıyorum. Neredeyse seksen yıldır. Ama hiç kimse bana bunu sormadı. Daha önce hiç. Ama nasıl yapılacağını anlatabilirim.

Bir tencereye al. Ocağın üzerine koy. Bir su sürahisi al. Ya da bir fincan. Tencereye su koy. Yaklaşık bir litre. Karnabahar parçalara kes. Özellikle sap küçük olmalı. Aksi halde her şey pişmez. Ya da çorbanızda sert parçalarınız olur. Çok yumuşak parçalarla birlikte. Ben kendim Bundan hoşlanmam. Ama belki de sen onu farklı bir şekilde istiyorsundur. Karnabaharı suya koy. Bir bulyonu suya koyun. Daha fazla değil. Yoksa çok tuzlu olur. Çok tuz senin için iyi değil. Ateşi açın. Tencereye bir kapak koyun. Su kaynadığında altını söndürün. Böylece su sadece kaynar. Yaklaşık on dakika bekleyin. Sonra karnabahar pişmiş olur. Karnabahar daha da küçültmek için bir şeyler kullanın. Örneğin, bir patates ezicisi. Karnabaharı parçalar halinde ezin. Eğer bu hoşuna giderse, en azından. Ayrıca bir el blenderi de kullanabilirsiniz. Sonra çorba tamamen pürüzsüz hale gelir. Birleştirilmiş çorba yapmak ister misin?’

Dedim ki: ‘Bunun ne olduğunu bilmiyorum.’

Dedi ki: ‘O zaman sana onu da öğreteceğim. Ve sonra hemen birleştirilmiş çorbanın ne olduğunu anlayacaksın. Unlu bir sos yapmalısın. Bir tencere al. Çok küçük değil, çok büyük değil. İçine tereyağı koy. Bir çorba kaşığı kadar. 50 gram kadar. Bırak tereyağı erisin. Tereyağı erdiğinde, biraz un ekle. Bir çorba kaşığı kadar. Onu iyice karıştır. Bir çeşit sos elde etmelisin. Eğer büyük bir yumru bulursan, çok fazla un kullanmışsın. O zaman biraz tereyağı eklemelisin. Eğer hâlâ çok suluysa, daha fazla un eklemelisin. Kontrol et yeter. Bu kendiliğinden anlaşılır. Ve aksi halde alıştırma yaparsın. Unlu sosu az bir süre kaynatmalısın. Bir dakika kadar, biraz daha uzun. Şu küçük kabarcıklar meydana çıkar. Sonra un pişmiş olur. Şimdi unlu sosa birkaç küçük kaşık çorba ekle. Eğer tüm çorbayı eklersen, tek seferde, yumrular oluşur. Bu seveceğin birşey değil. Ve lezzetli de değil. Ve biraz iğrenç görünür. Kalın un yığınla çorba. Bu yüzden bir seferinde biraz çorba eklemelisin. Ve sonra iyice karıştır. Bir çırpma teli ile. Herşey iyice karışınca kadar. Ve yine tamamen pürüzsüz. Ve sonra tekrar çorba koy. Ve sonra tekrar karıştır. Ve tencerenin yarım doluyorsa, unlu sosu diğer tencerenin içine dökün. İçinde karnabahar olana. Şimdi her şeyi tekrar karıştır. Böylece işin bitti. Çorbaya biraz biber koyabilirsin.

Bunu mutlaka yapabilirsin. Eğer yapamazsan, o zaman sen de tekrar ararsın. Görüşürüz, oğlum.’

Dedim ki: ‘Teşekkürler büyükanne. Bana gerçekten yardımcı oldun. Yapmaya çalışacağım. Ne anlattığını hatırlıyorum. Ve başka bir çılgınca sorum olursa, seni tekrar arayacağım. Hoşcakal büyükanne.’

3 Grandmother's Soup

A long time ago I was eighteen years old. I wanted to eat cauliflower. I did not know why. But I wanted it anyway. But I didn't want raw cauliflower. Suddenly I knew. I could make soup. Cauliflower soup.

I called my grandmother. I thought she would know. I called up. 'Grandma, how to make cauliflower soup?' She said: 'Boy, what an odd question. I have lived for a long time. For almost eighty years. But nobody ever asked me that. Never before. But I can tell you how to do it.

Take a pan. Put it on the stove. Grab a water jug. Or a measuring cup. Put water in the pan. About a liter. Cut the cauliflower into pieces. Especially the stalk must be small. Otherwise not everything is done. Or you have hard pieces in your soup. Together with very soft parts. I do not like that myself. But maybe you want it differently. Put the cauliflower in the water. Put one stock cube in the water. Not more. Otherwise it will be too salty. A lot of salt is not good for you. Turn on the fire. Put a lid on the pan. When the water is boiling, turn down the fire. So that the water just boils. Wait about ten minutes. Then the cauliflower is cooked. Take something to make the cauliflower even smaller. For example, a potato masher. Mash the cauliflower into pieces. If you like that, at least. You can also take a hand blender. Then the soup becomes completely smooth. Do you want to make a bonded soup?'

I said: 'I do not know what that is.'

She said: 'Then I will teach you that too. And then you immediately know what bound soup is. You have to make a roux. You have to take a pan. Not too small, not too big. Put butter in it. About a tablespoon. 50 grams or so. Let the butter melt. When the butter has melted, add some flour. A tablespoon or so. That you stir well. You have to get a kind of sauce. If you end up with a big ball, you have taken too much flour. Then you have to add some butter. If it is still very watery, you need to add more flour. Just check. It's self explanatory. And otherwise you practice with it. You have to boil that roux for a small while. One minute or so, slightly longer. That small bubbles come. Then the flour is cooked. Now you add small scoops of soup to the roux. If you add all the soup, in one go, you'll get lumps. That is not what you'll like. And also not tasty. And it looks a bit yucky. Soup with thick flour clumps. So you have to add a little soup at a time. And then stir well. With a whisk. Until everything is mixed well. And again completely smooth. And then you put some soup again. And then you stir again. And if your pan is half full, then pour the roux into the other pan. The one with the cauliflower. Now you stir everything again. And then you're done. You can put some pepper on the soup.

You can do this for sure. And if doesn't work, then you just call again. Bye, my boy.'

I said: 'Thank you, Grandma. You really helped me. I will try. I remember what you have told. And, if I have another crazy question, I'll call you back again. Bye Grandma.'

4 Ateş

Geçmiş zamanlarda atalarımız ateş yakmayı bilmiyorlardı. Daha sonra nasıl yakıldığını öğrendiler. Evlerini sıcak tutmak için ateşi kullandılar. Birbirleriyle iletişim kurmak için ateşi kullandılar. Yemeklerini pişirmek için ateşi kullandılar.

Ama bazen evlerimiz ateş alır. Bazen insanlar evlerini kaybederler. Bazen insanlar hayatlarını bile kaybederler. Yangın başladığında, acil numarayı ararız. Çok açık bir şekilde konuşuruz. Adresi veririz. İtfaiyeciler hemen gelir. İtfaiyeciler ne yapacaklarını bilir. Bina-daki insanları kurtarırlar.

Eğer yaralı varsa, onları ambulansla hastaneye götürürler. Doktorlar onları muayene eder. Onların ateşlerine bakar. Hemşireler iğne yapar. Bazı insanlar ameliyat olur.

Diğer itfaiyeciler yangını söndürürler.

4 Fire

In ancient times our ancestors didn't know how to make fire. Then they learnt how to make fire. They used fire to keep their homes warm. They used fire to communicate with each other. They used fire to cook their food.

But sometimes our house catches fire. Sometimes people lose their homes. Sometimes people even lose their lives. When a fire begins, we dial the emergency number. We speak very clearly. We give the address. Firemen arrive quickly. The firemen know what to do. They rescue the people in the building.

If there are some injured people, they take them to the hospital in an ambulance. Doctors examine them. They take their temperature. The nurses give them injections. Some people have operations.

The rest of the firemen put out the fire.

5 Uçmak

Geçmiş zamanlarda insanlar nasıl uçacaklarını bilmiyorlarmış Kanat yapmışlar. Kanatları omuzlarına tutturmuşlar. Dağlara tırmanmışlar. Uçmaya çalışmışlar. ama başaramamışlar. Başarısız olmuşlar. Bu yüzden kanatlarla uçmaktan vazgeçmişler.

Başka bir şeyi denemişler. Balon yapmışlar. Balonun altında ateş yakmışlar. Balonun içindeki havayı ısıtmışlar. Balonun altına bir sepet tutturmuşlar. Sepete 3 hayvan koymuşlar. Sepeti iple yere bağlamışlar. İlk balon uçmuş. Başka bir balon yapmışlar. Balonun altında ateş yakmışlar. Balonun içindeki havayı ısıtmışlar. Balonun altına sepet tutturmuşlar. Sepete iki adam koymuşlar. Sepeti yere bağlamışlar. İkinci balon uçmuş. Bir başka balon yapmışlar. Sepetin içine iki adam koymuşlar. Ama bu kez sepeti yere bağlamamamışlar. Üçüncü balon uçmuş. Farklı balonlar yapmışlar. Balonların içine hidrojen koymuşlar. Hidrojen tehlikeli bir gazdır. Bazı balonlar patlamış. Bazı insanlar ölmüş. Bazı insanlar yaralanmış. Bu yüzden balonla uçmayı bırakmışlar.

1903'te Wright kardeşler Amerika'da bir planör yaptılar. Küçük bir motor yaptılar. Bu küçük motoru planörün içine koydular. İlk uçak uçtu. Wright kardeşler ünlü oldular.

Bu günlerde modern uçaklar var. Bir kıtadan diğer kıtaya kargo ve yolcu taşırlar. Asya'dan Avrupa'ya. Amerika'dan Afrika'ya. Avustralya'dan Antartika'ya. Bir ülkeden başka ülkeye kargo ve yolcu taşırlar. Türkiye'den Çin'e. Japonyad'an Almanya'ya. Fransa'dan Rusya'ya. Saudi Arabistan'dan İtalya'ya. Kore'den Yunanistan'a. İran'dan Irak'a. İspanya'dan İngiltere'ye.

5 Flying

In ancient times people didn't know how to fly. They made wings. They attached the wings to their shoulders. They climbed mountains. They tried to fly but they didn't succeed. They failed. So they gave up flying with wings.

They tried something else. They made a balloon. They made fire under the balloon. They heated the air in the balloon. They attached a basket under the balloon. They put three animals in the basket. They tied the basket to the ground with a rope. The first balloon flew up. They made another balloon. They made fire under the balloon. They heated the air in the balloon. They attached a basket under the balloon. They put two men in the basket. They tied the basket to the ground with a rope. The second balloon flew up. They made yet another balloon. They put two men in the basket. But this time they didn't tie the basket to the ground with a rope. The third balloon flew up. They made different balloons. They put hydrogen in the balloons. Hydrogen is a dangerous gas. Some balloons exploded. Some people were killed. Some people were injured. So they gave up flying in a balloon.

In 1903 the Wright brothers made a glider in America. They made a small engine. They put the small engine in the glider. The first plane flew up. The Wright brothers became famous.

Nowadays there are modern aeroplanes. They carry cargo and passengers from one continent to another. From Asia to Europe. From America to Africa. From Australia to Antarctica. They carry cargo and passengers from one country to another. From Turkey to China. From Japan to Germany. From France to Russia. From Saudi Arabia to Italy. From Korea to Greece. From Iran to Irak. From Spain to England.

6 Trafik

Arabalar ve otobüsler trafiktir. Kamyonlar ve tramvaylar trafiktir. Bisikletler ve motor-sikletler trafiktir. Kaldırımında yürüyen yayalar trafiktir. Eğer sokakta pek çok araba olursa, trafik sıkışıklığı olabilir. Eğer yollar ve sokaklar darsa onları genişletmeliyiz. Eğer köşeler varsa sürücüler birbirlerini göremezler ve arabalar birbirleriyle çarpışırlar. Kaza olur. Bazı insanlar yaralanır, bazıları ölür. Bu yüzden yolları ve sokakları düz hale getirmeliyiz.

Eğer yayalar caddeyi karşıdan karşıya geçmek isterse, sağa ve sola bakarlar ve caddeyi geçerler. Bazen yaya geçidini kullanırlar. Caddede beyaz çizgiler vardır. Sarı ışıklar vardır. Trafik ışıkları yanar söner. Bütün arabalar durur. Yayalar geçer çünkü yayalar geçiş üstünlüğüne sahiptir. Eğer caddeyi karşıdan karşıya geçmek isterlerse bazen alt ve üst geçitleri kullanırlar. Eğer hiç yaya geçidi, üst ve alt geçit yoksa trafik ışıklarını kullanırlar. Kırmızı yandığında dururlar. Sarı olduğunda hazırlanırlar. Yeşil yandığında geçerler.

Polis memurları vardır. Trafiği onlar yönetirler. Yayalar trafik kurallarına uymalıdır. Eğer uymazlarsa kanunları çiğnemiş olurlar. Polis memuru onlara trafik cezası yazar. Onları cezalandırır.

Bazen hava yağmurlu olabilir, caddeler kaygan olabilir. Yayalar şemsiye taşırlar, bu yüzden çok iyi göremezler, düşebilirler. Ve kaza olabilir. Yayalar yaralanabilirler. Bu yüzden sürücüler dikkatli sürmelidir.

6 Traffic

Cars and buses are traffic Lorries and trams are traffic. Bicycles and motorcycles are traffic. Pedestrian walking on the pavements are traffic. If there are a lot of cars in the streets, there maybe a traffic jam. If the streets and roads are narrow, we must make them wide. If there are some corners, drivers can't see each other and cars crash into each other. An accident happens. Some people are killed and some people are injured. So we must make the streets and roads straight.

If pedestrians want to cross the street, they look right and left and cross the street. Sometimes they use pedestrian crossings. There are white lines on the street. There are yellow lamps. The traffic lights flash. All the cars stop. The pedestrians cross the street because the pedestrians are superior to the cars. If they want to cross the street, they sometimes use bridges and subways. If there are no pedestrian crossings, no footbridges, no subways, they use traffic lights. When it is red, they stop. When it becomes yellow, they get ready. When it is green, they cross the street.

There are police officers. They direct the traffic. Pedestrians must obey the traffic rules. If they don't obey the traffic rules, they break the law. Then the police officer will give them a traffic fine. He punishes them.

Sometimes it is rainy, and the streets may be slippery. Pedestrians carry umbrellas, so they can't see very well, and they may fall down. And an accident may happen, Pedestrians may be injured. So drivers should drive carefully.

7 Havaalanı

Bir havaalanına gittiğinizde, birçok insan görebilirsiniz. Onların hepsi yolcu değildir. Bazıları yolcudur. Bazılarıysa akraba ve arkadaşdır.

Pencereden dışarı baktığınızda havaalanında birçok uçak görebilirsiniz. Pilot uçağa biner ve kokpite gider. Motoru çalıştırır. Uçak piste doğru gider, pistte gittikçe hızlanır, ve havalanır. Önce uçağın altındaki tekerler görünür. Uçak yükselir. Belirli bir yüksekliğe ulaştığında, gözden kaybolurlar. Çünkü tekerler uçağın içine girer.

Havaalanında büyük bir bina vardır. Ona kontrol kulesi denir. Kontrol kulesindeki insanlar uçakları kontrol eder. Bazen ‘Bu senin sıran değil, havada dön’ derler. Bazen ‘Bu senin sıran, inebilirsin.’ derler. Bazen ‘Bu senin sıran. Kalkabilirsin’ derler. Bir hata yaptıklarında, uçaklar birbiriyle çarpışır, ve kaza olur. Bu yüzden dikkatli olmalıdırlar.

7 Airport

When you go to an airport, you can see a lot of people. Not all of them are passengers. Some of them are passengers. Some of them are relatives and friends.

When you look through the window, you can see a lot of planes at the airport. A pilot boards a plane and goes into the cockpit. He starts the engine. The plane goes to the runway, and it goes on the runway faster and faster, and takes off. First the wheels under the plane appear. The plane ascends. When it reaches a certain height, they disappear. Because the wheels go inside the body of the plane.

There is a big building at the airport. It is called the control-tower. The people in the control-tower control the planes. They sometimes say, 'It is not your turn. Circle in the air.' They sometimes say, 'It is your turn. You can land.' They sometimes say, 'It is your turn. You can take off.' When they make mistakes, the planes crash into each other, and an accident happens. So they must be careful.

8 Yüzme

Eğer yüzme öğrenmek istiyorsan bir havuza git. Çünkü havuzda yüzme öğrenmek güvenlidir. Eğer nasıl yüzeceğini bilmiyorsan denizde yüzme. Çünkü büyük dalgalar seni boğabilir. Eğer korkmuyorsan ve heyecanlanmıyorsan suda süzülebilirsin. Suya batmazsın. Derin suda yüzmeyin. Sığ suda yüzün. Boğulmazsın.

Yüzmeye yalnız gitme. Bir arkadaşınla git. Boğulursan, arkadaşın sasa yardım edebilir. Yorgunsan, yüzmeye gitme. Çünkü yüzmek yorucudur. Boğulabilirsiniz.

Eğer sahilde kırmızı bayrak sallamıyorsa, yüzmeye gitmeyin. Çünkü denizde büyük dalgalar olabilir ve yüzmek tehlikeli olabilir. Boğulabilirsiniz.

Eğer arkadaşlarınızdan birisi boğulursa cankurtaranı getirin. O arkadaşımıza nasıl yardım edeceğini bilir. O arkadaşımıza yardım ederken, etrafında kalabalık etmeyin. O zaman arkadaşımıza yardım edemeyebilir.

8 Swimming

If you want to learn how to swim go to a swimming pool. Because it is safe to learn swimming in a swimming pool. If you don't know how to swim don't swim in the sea. Because big waves may drown you. If you are not frightened and excited, you can float on the water. You don't sink into the water. Don't swim in deep water. Swim in shallow water. You won't drown.

Don't go swimming alone. Go with a friend. If you drown, your friend can help you. If you are tired, don't go swimming. Because swimming is tiring. You may drown.

If a red flag is flying on a beach, don't go swimming. Because there may be big waves in the sea and swimming may be dangerous. You may drown.

If one of your friends drowns, fetch a lifeguard. He knows how to help your friend. When he helps your friend, don't crowd around him. Then he may not help your friend.

9 Fil ve Arkadaşları

Bir g n bir fil arkadaş aramak için ormanda geziniyormuş. Ağa ta bir maymun g rm ş. ‘Benim arkadaşım olur musun?’ diye sormuş fil. Maymun da ‘Sen  ok b y ks n. Benim gibi ağaçlardan sallanamazsın’ demiş. Daha sonra, fil bir tavşanla karşılaşmış. Ona da arkadaşım olur musun diye sormuş. Fakat tavşan ‘Sen benim yuvamda oynamak için çok büyüksün’ demiş. Sonra fil bir kurbağayla tanışmış. Ona da ‘Benim arkadaşım olur musun?’ diye sormuş. ‘Nasıl olurum?’ diye sormuş kurbağa. ‘Sen benim gibi sıçramak için çok büyüksün.’ demiş. Fil çok  zg nm ş. Sonrasında bir tilkiyle karşılaşmış. Tilkiye de ‘Benim arkadaşım olur musun?’ diye sormuş. Tilki de ‘ zg n m efendim, siz çok b y ks n z’ demiş.

Bir sonraki gün, fil bütün hayvanların ormanda kendi canları için koşuşturduklarını görmüş. Fil onlara sorunun ne olduğunu sormuş. Ayı da ‘Ormanda bir kaplan var. Hepimizi yemeye çalışıyor.’ demiş. Bütün hayvanlar saklanmak için ka ıyorlarmış. Fil de ormandaki herkesi kurtarmak için ne yapabileceğini düşünmüş. Bu arada, kaplan ormanda kimi bulduysa yiyiyormuş. Fil kaplana doğru yürümüş ve demiş ki ‘Lütfen Bay Kaplan, bu zavallı hayvanları yemeyin.’ ‘Kendi içine bak!’ diye hırlamış kaplan. Filin kaplana ağır bir tekme indirmekten başka çaresi yokmuş. Korkmuş kaplan canını kurtarmak için kaçmış.

Fil herkese iyi haberi vermek için ormana dönmüş. Bütün hayvanlar file teşekk r etmişler. Hepsisi, ‘Sen bizim arkadaşımız olmak için doğru boyuttasın.’, demişler.

9 The elephant and his friends

One day an elephant wandered into the forest in search of friends. He saw a monkey on a tree. 'Will you be my friend?', asked the elephant. The monkey said: 'You are too big. You cannot swing from trees like me.' Next, the elephant met a rabbit. He asked whether he would be friends. But the rabbit said: 'You are too big to play in my burrow.' Then the elephant met a frog. He asked: 'Will you be my friend?' 'How can I?', said the frog. He said: 'You are too big to leap about like me.' The elephant was upset. He met a fox next. He asked the fox, 'Will you be my friend?' The fox said: 'Sorry sir, you are too big.'

The next day, the elephant saw all the animals in the forest running for their lives. The elephant asked them what the problem was. The bear said: 'There is a tiger in the forest. He is trying to gobble us all up.' The animals all ran away to hide. The elephant wondered what he could do to save everyone in the forest. Meanwhile, the tiger kept up eating whoever he could find. The elephant went to the tiger and said, 'Please mister tiger, do not eat up these poor animals.' 'Mind your own business,' growled the tiger. The elephant had no choice but to give the tiger a hefty kick. The frightened tiger ran for his life.

The elephant ambled back into the forest to announce the good news to everyone. All animals thanked the elephant. They all said: 'You are just the right size to be our friend.'

10 Aslan ile fare

Ormanın birinde bir fare yaşar. Bir gün karnı acıkır. Buyüzden ormanda yürür ve yiyecek arar.

Aniden bir aslana rastlar. Aslan kükrer. Fare korkar. Ve aslan fareyi yakalar. Fare cıgılık atar: ‘Lütfen bay aslan, beni bırak gideyim,’ der. ‘Eğer beni bırakırsan bir gün sana yardım ederim.’ Aslan şaşırır. Sonra aslan, ‘Sen küçüksün. Ben büyüğüm. Sen bana nasıl yardım edebilirsin,’ diye güler. Fare yalvarır, ‘Lütfen gitmeme izin ver. Evde çocuklarım var. Onların karınları aç. Onlar beni bekliyorlar. Acı bize.’ Aslan bu sözleri duyar ve üzülür. Sonra aslan, ‘tamam gidebilirsin. Ancak bundan sonra dikkatli yürü.’ ‘Çok teşekkürler,’ der fare. Aslan, ‘bir şey değil,’ der.

Ertesi hafta fare tekrar acıkır. Ertesi hafta fare ormanda tekrar yürür. Tekrar yiyecek birşeyler arar. Aynı aslana tekrar rastlar. Ama bu kez o bir ağacın altında tuzak içindedir. Fare aslanın yanına gider. ‘Beni bekle. Sana yardım edeceğim,’ der. Ağa tırmanır. Aslan özgür kalana kadar bir ipi sonra diğerini ısıtır. Sonunda aslan özgürdür. ‘Teşekkür ederim,’ der. Fare, ‘bir şey değil,’ der.

10 The lion and the mouse

A little mouse lives in a big forest. One day he is hungry. So he walks in the forest and looks for some food.

Suddenly he meets a lion. The lion roars. The mouse is frightened. And the lion catches the mouse. The mouse screams, 'Please, Mr Lion, let me go. If you let me go, one day I will help you.' The lion is surprised. Then he says, laughing, 'You are small. I am big. How can you help me?' The mouse begs, 'Please, give me permission to go.' I have children at home. They are hungry. They are waiting for me. Have mercy on us.' The lion hears these words and becomes sad. Then the lion says, 'Yes, you can go. However from now on, walk carefully.' The mouse says, 'Thank you very much.' The lion says: 'You're welcome.'

The next week the mouse is hungry again. The mouse walks in the forest again. He looks for some food again. He meets the same lion again, But this time he is under a tree in a trap. He goes to the lion. He says, 'Wait for me. I will help you.' He climbs the net. He bites one rope after the other, until the lion is free. At last the lion is free. He says, 'Thank you.' The mouse says, 'You're welcome.'

11 Fil ve Farenin Hikayesi

Fil ve fare çok iyi arkadaşlarıymış. Bir gün ormanda yürürlerken karşılıklı kocaman bir çuval dolusu fıstık çıkmış. İki arkadaş da fıstığı çok severlermiş, çok heveslenmişler.

Yuvalarına taşımaya karar vermişler. Fil çuvalı yerinden kaldırmaya çalışmış ama nafile. Çuval o kadar ağırmış ki yerinden kalkmıyormuş. Birkaç kere daha denemiş. Olmamış. En sonunda vazgeçmiş. Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde yuvalarına dönmüşler. Fil o kadar yorulmuş ki hemen uyuyakalmış.

Uyandığında ise şaşırmış. Çünkü fıstık çuvalı yanıdaymış. ‘Nasıl oldu bu iş?’ diye sormuş fareye. ‘Bunu kıpırdatmak bile imkansızdı.’ Fare de demiş ki, ‘Haklısın, çuvalı taşıyamazdım ama ben sadece 1 fıstık taşıyabiliyordum. Öyle de yaptım. Her defasında 1 fıstık.’

Kıssadan hisse. kapasitenizin üstünde gibi görünen bir hedefi kapasiteniz dahilinde küçük küçük parçalara bölerseniz ‘imkansız’ diye bir şey olmaz.

11 The story of the elephant and the mouse

An elephant and a mouse were very good friends. On a day, while walking in the forest, they saw a big bag filled with peanuts. The two friends liked peanuts a lot, so they were very excited.

They decide to carry the bag to their nest. The elephant tried to lift the bag, but to no avail. The bag was so heavy that it was impossible to move it. He tried it a few times. But it did not work. Eventually he gave up. Disappointed they went back to their nest. The elephant was so tired that he fell asleep right away.

When he woke up, he was surprised. Because the bag with peanuts was standing next to him. How did this happen?, he asked the mouse. It was impossible to move it. To this, the mouse said: ‘You are right. I couldn’t carry the bag, but I could carry one peanut. And so I did: one peanut per time.’

The moral of this story. If you chop up a goal, that seems to lie beyond your capabilities, into small pieces that you can handle, nothing is impossible.

12 Kurbağa prens

Mısır'da bir sarayda güzel bir prenses yaşar. Prensesin altın bir topu vardır. Topunu çok sever.

Bir gün sarayın bahçesinde altın topuyla oynar. Top bahçedeki kuyuya düşer. Prensес ağlar, ağlar. Aniden prensesin önüne bir kurbağa çıkar. 'Ağlama' der kurbağa. Sana yardım edeceğim ama bundan sonra seninle birlikte oynayacağız ve birlikte uyuyacağız. Bana söz ver. Prensес çirkin sümüklü kurbağaya bakar. Ondan hoşlanmaz ama evet demek zorunda kalır. kurbağa kuyuya atlar. Çabucak altın topu prensese getirir. Prensес çok memnun olur.

Altın topu alır ve saraya gider. Kapıyı kapatır. Kurbağa sarayın dışındadır. Prensес sarayın içindedir. Kurbağa kapıyı çalar. Kral kapıyı açar. 'Ne istiyorsun?' diye sorar kral. 'Prensесle konuşmak istiyorum' der kurbağa Kral prensese gider ve ne olup bittiğini sorar. Prensес hikayeyi anlatır. Kral der ki 'Söz sözdür. Sözüünü tut. Sözüünden dönme.' Prensес kapıya gider. Kurbağayı odasına getirir ve onu yatağının üstüne koyar.

'Öp beni' der kurbağa. Prensес sümüklü kurbağayı öpmek istemez, ama kral der ki, 'Söz sözdür. Sözüünü tut. Sözüünden dönme.' Prensес çirkin kurbağayı öper. Kurbağa yakışıklı bir prensе dönüşür.

Prensес prensе aşık olur. Prens prensese aşık olur. Sonsuza dek mutlu yaşarlar.

12 The frog prince

A beautiful princess lives in a palace in Egypt. The princess has a golden ball. She likes her ball very much.

One day she plays with her golden ball in the garden of the palace. The ball falls into the well in the garden. The princess cries and cries. Just then a frog jumps in front of the princess. The frog says, 'Don't cry, princess. I will help you but from now on we will play together, and we will sleep together. Promise me.' The princess looks at the ugly, slimy frog. She doesn't like him but she has to say, 'yes'. The frog jumps into the well. Soon he brings the golden ball to the princess. The princess is very pleased.

She takes the golden ball and goes to the palace. She shuts the door. The frog is outside the palace. The princess is inside the palace. The frog knocks on the door. The king opens the door. 'What would you like', asks the king. 'I would like to speak to the princess', says the frog. The king goes to the princess and asks about the matter. The princess tells the story. The king says, 'A promise is a promise. Keep your promise. Don't break your promise.' The princess goes to the door. She takes the frog to her bedroom and puts him on her bed.

'Kiss me', says the frog. The princess doesn't want to kiss the slimy frog but the king says, 'A promise is a promise. Keep your promise. Don't break your promise.' The princess kisses the ugly frog. The frog changes into a handsome prince.

The princess falls in love with the prince. The prince falls in love with the princess. They live happily ever after.

13 Kayıp yüzük

Bir gün bir adam evine gider. Eşine der ki ‘Sana bir hediyem var çünkü bugün sevgililer günü.’ Adam elini cebine sokar ve cebinden bir altın yüzük çıkarır. Onu karısına verirken, yere düşürür. Onu yerde arar ama bulamaz Çünkü içerisi karanlıktır.

Dışarıya bir sokak lambasının altına gider. Yüzüğü sokak lambasının altında arar. O sırada bir başka adam gelir ve sorar. ‘Ne arıyorsun?’ Adam cevap verir: ‘Altın yüzüğümü arıyorum.’ Diğer adam sorar, ‘Onu nerede kaybettin?’ Adam cevap verir, ‘Onu evde kaybettim.’ Diğer adam der ki ‘Sen aptalsın. Onu evin içinde kaybettin ama onu dışarıda sokak lambasının altında arıyorsun.’ Adam der ki, ‘İçerisi karanlık, onu göremiyorum. Ama sokak lambasının altı aydınlık. Burada onu iyi görebilirim.’

13 The Lost Ring

One day a man goes home. He says to his wife, 'I have a present for you because today is Valentine's Day.' The man puts his hand into his pocket and takes a golden ring out of his pocket. While he is giving it to his wife, he drops it on the floor. He looks for it on the floor but he can't find it because it is dark inside.

He goes out into the street under a street lamp. He looks for it under the street lamp. Just then another man comes along and asks, 'What are you looking for?' The man answers, 'I am looking for my golden ring.' The other man asks, 'Where did you lose it?' The man answers, 'I lost it inside the house.' The other man says, 'You are foolish. You lost it inside the house but you are looking for it under the street lamp.' The man says, 'It is dark inside, so I can't see it. But it is light under the street lamp. Here I can see clearly.'

14 Tavşan ile kaplumbağa

Bir gün bir tavşan ve kaplumbağa ormanda karşılaşırlar. Tavşan kaplumbağayla alay eder. ‘Sen yavaşsın ben hızlıyım. Ben çok hızlı koşabilirim ama sen koşamazsın.’ Kaplumbağa tavşana kızar. Ona meydan okur, ‘Haydi yarışalım der.’

Ertesi gün tavşan ve kaplumbağa bir ağacın altında buluşur. Bir tilki onlara katılır ve yarışı başlatır. ‘Hazır ol, Başla!’ der tilki. Tavşan koşar, koşar. Sonra durur ve arkasına bakar. Kaplumbağa ortada yoktur. Tavşan düşünür, ‘Kaplumbağa yavaş. Ben hızlıyım. Bir ağacın altına gidip dinleneceğim.’ Tavşan bir ağacın altına gider, bacak bacak üstüne atar. Esner ve uykuya dalar. Uykusunda horlar. Sürekli kaşınır. Sık sık öksürür. Nadiren güler. Hiç geçirmez. Bazen hıçkırır. Bazen hapşurur. Karnı guruldar. Bazen gaz çıkarır.

Kaplumbağa yavaş ama durmadan yürür. Bitiş çizgisine gider. Bütün hayvanlar onu alkışlar. Şampiyon olur. Ona bir madalya verirler.

14 The rabbit and the tortoise

One day a rabbit and a tortoise meet in the forest. The rabbit teases the tortoise, 'You are slow but I am fast. I can run very fast but you can't.' The tortoise is angry with the rabbit. He challenges him, 'Let's have a race!'

The next day the rabbit and the tortoise meet under a tree. A fox comes along and starts the race. 'Ready, steady, go!' says the fox. The rabbit runs and runs. And then he stops and looks back. There is no tortoise. The rabbit thinks, 'The tortoise is slow. I am fast. I will go under a tree and rest.' The rabbit goes under a tree, crosses his legs. He yawns and goes to sleep. In his sleep he snores. He usually itchs. He often coughs. He rarely laughs. He never burps. He sometimes hiccups. He sometimes sneezes. His stomach rumbles. He sometimes passes wind.

The tortoise walks slowly but steadily. He goes to the finishing line. All the animals applaud him. He becomes the champion. They give him a medal.

15 Diğerleri gibi hareket et

Jack ve Lydia arkadaşları Mike ve Anna ile Fransa'da tatile çıkmışlar. Mike tarihi binaları gezmeyi severmiş. Jack onunla bazı tarihi binaları gezmeyi kabul etmiş. Lydia ve Anna şehirde alışveriş yapmaya karar vermişler 'Geri döndüğümüzde görüşürüz' diye bağırmuş kızlar.

Jack ve Mike köyde güzel, eski bir kilise görmüşler, fakat kiliseye girdiklerinde, ayın çoktan başlamış. 'Şşşş! Sessizce otur, bu sayede göze çarpmayız. Ve diğerleri gibi hareket et!' demiş Mike fısıltıyla. Jack ve Mike Fransızca'yı pek bilmediklerinden sessizce oturmuşlar.

Ayin boyunca kalabalığın geri kalanı ne yapıyorsa (onu) yapmak için kalkmışlar, diz çökmüşler ve oturmuşlar. 'Umarım araya karışırız ve turist gibi gözükmeyiz!' demiş Mike.

Bir süre sonra, rahip bir anons yapmış, Jack ve Mike'ın yanındaki adam ayağına kalkmış. 'Biz de ayağına kalkmalıyız' demiş Jack fısıltıyla. Böylece, Jack ve Mike da adamla beraber ayağına kalkmış. Aniden, bütün herkes gülmekten kırılmış!

Ayinden sonra Jack ve Mike İngilizce bilen rahibe yaklaşmışlar. 'Bu kadar komik olan nedir?' demiş Jack. Rahip suratındaki gülümsemeyle, 'Çocuklar, yeni bir bebek doğmuştu, bizde de babayı ayağına kaldırmak adettir' demiş. Jack ve Mike birbirlerine bakmışlar ve Mike kafasını sallamış. Gülmüş ve demiş ki 'Sanırım diğerleri gibi hareket etmeden önce insanların ne yaptığını anlamalıyız.'

15 Act like the Others

Jack and Lydia are on holiday in France with their friends, Mike and Anna. Mike loves to visit historical buildings. Jack agrees to sightsee some historical buildings with him. Lydia and Anna decide to shop in the city. ‘See you boys when we get back!’ the girls shout.

In the village Jack and Mike see a beautiful old church, but when they enter the church, a service is already in progress. ‘Shh! Just sit quietly, so that we don’t stand out. And act like the others!’ Mike whispers. Since they don’t really speak French, Jack and Mike quietly sit down.

During the service, they do what the rest of the crowd does, they stand up, kneel and sit . ‘I hope we blend in and don’t look like tourists!’ Mike tells Jack.

After a while, the priest makes an announcement and the man who sits next to Jack and Mike stands up. ‘We should stand up, too!’ Jack whispers to Mike. So, Jack and Mike stand up with the man. Suddenly, all the people burst into laughter!

After the service, Jack and Mike approach the priest, who speaks English. ‘What’s so funny?’ Jack asks. With a smile on his face the priest says, ‘Well boys, there is a new baby born, and it’s tradition to ask the father to stand up.’ Jack and Mike look at each other and Mike shakes his head. He smiles and says, ‘I guess we should first understand what people do before we act like the others!’

16 Gulliver ve küçük insanlar

Eski zamanlarda gemilerin motorları yoktu. Yelkenleri vardı. Yelkenleri rüzgar ittiriyordu ve gemiler denize açıyordu. Gemiciler yeni ülkeler keşfettiler. Keşifleri hakkında kitaplar yazdılar.

Gulliver bir gemide doktordu. Bir gün kötü bir fırtına çıktı. Gemi bir kayaya çarptı ve parçalara ayrıldı. Gemide Gulliver haricindeki tüm mürettebat denize battı ve boğuldu. Gulliver kıyıya yüzdü. Çok yorgundu. Uykuya daldı.

Uyandığında kıpırdayamıyordu çünkü yere iplerle bağlanmıştı. Uzun saçları yere tuturulmuştu. Bazı küçük yaratıklar onun kalçalarına, beline, göğsüne, boynuna, çenesine, dudaklarına, diline, bıyığına, yanaklarına, göz kapaklarına, kirpiklerine, kaşlarına, alınına tırmandılar. Gulliver yüksek sesle bağırdı. Bütün küçük yaratıklar kaçtı. Küçük oklarını Gulliver'a attılar ama onlar onu acıtamadılar.

Gulliver'le konuşmak istediler. Böylece bir platform yaptılar. Platformun üzerinde dikildiler. Gulliverla konuştular. Gulliver biraz yiyecek istedi çünkü o açtı. Onlar Gulliver'e biraz sebze meyve ve yiyecek verdi. Gulliver onları ağzına koydu. Onları çiğnedi ve yuttu. Boğazından midesine gittiler. Midesi yemekleri sindirdi. Yiyecekler kana dönüştü. Kan damarlarından kalbine gitti. Kalbi, kan akciğerine, karaciğerine, böbreklerine ve beynine pompaladı. Gulliver gözlerini açtı.

Platformun altına tekerlekler koydular. Gulliver'ı platforma koydular. 5yüz at platformu çekti. Etraflarında pek çok muhafız vardı. Onlar meşale taşıyorlardı.

Başka bir şehirde gittiler. çünkü onların kralları orda yaşıyordu. Orada küçük evler vardı. Gulliver küçük evlere sürünerek girmek zorunda kalmıştı. O yüzden Gulliver'a büyük bir ev inşaa ettiler. 5yüz döşegi birleştirdiler. Büyük bir döşek yaptılar. Gulliver uyudu. Ertesi gün dinlenmiş olarak kalktı.

Bir adam Gulliver'ın yanına geldi denizin ortasındaki bir adayı gösterdi. 'O adada yaşayan insanlar bizim düşmanımız', dedi. 'Yarın bize saldıracaklar.' Gulliver, 'Üzlmeyin', dedi. 'Size yardım edeceğim.' Gulliver demir çubuklar aldı onları eğdi. Onları kanca yaptı. Onlara ip bağladı. Adaya gitti. Onları kıyıya çekti Çok mutlu oldular.

O sırada kral geldi. O bütün düşman gemilerini istedi, ama Gulliver savaşı sevmiyordu. Barışı seviyordu. Kral ve diğer insanlar Gulliver'a kızdılar. Gulliver'ı öldürmek istediler bir gemiye bindi ve uzaklaştı. Bir daha geri gelmedi.

16 Gulliver and the little people

In ancient times, ships didn't have any engines. They had sails. The wind pushed the sails and the ships sailed away. The sailors discovered new countries. They wrote books about their discoveries.

Gulliver was a doctor on a ship. One day there was a very bad storm. The ship hit a rock, and broke into pieces. All the crew in the ship except Gulliver sank in the sea and drowned. Gulliver swam to the shore. He was very tired. He went to sleep.

When he woke up, he could not move because he was tied to the ground with a rope. His long hair was pinned to the ground. Some little creatures climbed on his hips, waist, chest, neck, chin, lips, tongue, moustache, cheek, eye-lid, eye-lash, eye-brow, and fore-head. Gulliver shouted with a loud voice. All the little creatures ran away. They shot their little arrows into Gulliver but they didn't hurt him.

They wanted to speak to Gulliver So they made a platform. They stood on the platform. They talked to Gulliver. Gulliver wanted some food because he was hungry. They gave Gulliver some food, vegetables, and fruit. Gulliver put them in his mouth. He chewed and swallowed them. They went through his throat into his stomach. His stomach digested the food. The food changed into blood. The blood went through his vessels to his heart. His heart pumped the blood to his lungs, liver, kidneys and brain. Gulliver opened his eyes.

They put wheels under the platform. They put Gulliver on the platform. Five hundred horses pulled the platform. There were a lot of guards around it. They were carrying torches.

They went to another city because their king lived there. There were small houses there. Gulliver had to crawl to get into the houses. So they built a big house for Gulliver. They joined five hundred mattresses. They made a big mattress. Gulliver went to bed. They next morning he woke up refreshed.

A man came to Gulliver and pointed at an island in the middle of the sea. He said, 'The people living on that island are our enemies. Tomorrow they are going to attack us.' Gulliver said, 'Don't worry. I will help you.' Gulliver took iron bars and bent them. He turned them into hooks. He tied strings to them. He went to the island. He pulled them to the shore. They became very happy.

Just then the king came. He wanted all the enemy ships, but Gulliver didn't like war, He liked peace. The king and the little people got angry with Gulliver. They wanted to kill Gulliver so he got into a ship and went away. He didn't come back again.

17 Ali Baba ve kirk haramiler

Bir zamanlar yaşlı bir adam varmış. Onun adı Ali Baba'ymış. O oduncuymuş. Ve çok fakirmiş.

Bir gün ormanda çalışıyormuş. Bir gürültü duymuş. Bir ağaca tırmanmış ve ağacın arkasına saklanmış. 40 atlı adam görmüş. Onlar içi altın ve mücevher dolu torbalar taşıyorlarmış. Büyük bir kayanın önüne gelmişler. ve adamların lideri 'Açıl susam' demiş. 'Açıl susam' sihirli bir sözmüş. Kayanın içinde büyük bir kapı açmış ve adamlar mağaranın içine girmişler. Ali Baba onların hırsız olduğunu düşünmüş.

Ağacın üzerinde beklemiş. Bir süre sonra atlı adamlar dışarı çıkmış Ve gitmişler. Ali Baba ağaçtan inmiş. Kayanın önüne gitmiş ve 'Açıl Susam' demiş. Kapı tekrar açılmış. Ali Baba mağaranın içine girmiş. Birçok altın ve mücevher görmüş. torbalara biraz altın ve mücevher koymuş ve torbaları ata bağlamış.

Eve gitmiş. Kapıyı çalmış. Karısı kapıyı açmış. Karısı altınları ve mücevherleri görünce, Ali Baba'yı kucaklamış ve öpmüş. Karısı onu daha önce hiç öpmemişti.

Ali Baba ve karısı altınları saymaya başlamışlar ama bitirememişler Bu yüzden Ali Baba karısına, 'Kasım'ın evine gidip, bir terazi istemesini söylemiş.' Kazım Ali Babanın kardeşiymiş. Ve karısı Kasım'ın evine gitmiş Kasım'ın karısı kapıyı açmış. Ali Baba'nın karısına teraziyi vermiş ama teraziyi ne tartacaklarını bilmek istemiş Buyüzden terazinin altına biraz bal sürmüş. Ali Baba ve karısı altınları ve mücevherleri tartmışlar. Ve daha sonra Karısı teraziyi Kasım'ın karısına geri vermiş.

Kasım'ın karısı terazinin altına bakmış, ve bir altının terazinin altına yapıştığını görmüş. ve Kasım'a 'hadi Ali Baba'ların evine gidip altınları nereden bulduklarını öğrenelim' demiş. Kasım ve karısı Ali Baba'nın evine gitmişler Ali Baba onlara hikayeyi anlatmış ve onlara sihirli sözcüğü söylemiş.

O gece Kasım mağaraya gitmiş ve sihirli sözcüğü söylemiş. Kapı açılmış. Kasım içeri girmiş. torbalara biraz altın ve mücevher koymuş ama sihirli sözcüğü unutmuş. Kapı açılmamış. O sırada atlı adamlar mağaraya gelmişler ve Kasım'ı görmüşler. Onu öldürmüşler. O gece Kasım eve gitmemiş.

Ali Baba Kasım için endişelenmiş, ve ormana gitmiş. Kardeşini aramış,. ama onun sadece ölü bedenini bulmuş. Onun ölü bedenini atın üstüne koymuş ve mezarlığa gitmiş. Bir mezar kazmış Kasım'ı gömmüş ve köye gitmiş.

Kirk harami mağaraya gitmiş. Kasım'ın ölü bedenini göremeyince onların sırrını birinin bildiğini anlamışlar. Köye gitmişler ve 'dün kim öldü', diye sormuşlar. Birisi 'Ali Baba'nın kardeşi öldü' demiş Onlar Ali Baba'nın evini bulmuşlar ve kapının üzerine bir çarpı koymuşlar. O gece Ali Baba'nın evine gelip onu öldüreceklermiş.

Fakat Ali Baba'nın akıllı bir hizmetçisi varmış. Kapının üzerindeki çarpıyı görünce birinin efendisinea zarar vereceğini düşünmüş ve köyedeki bütün evlerin kapısına çarpı koymuş. O gece haramiler Ali Baba'yı öldürmek için köye gelmişler ama Ali Baba'nın evini bulamışlar. Tekrar dağlara dönmüşler.

Hırsızların lideri diğer hırsızları yağ fıçılarının içine koyarak Ali Baba'nın evine gitmiş. Kapıyı çalmış. Ali Baba kapıyı açmış. Hırsızların lideri 'Ben bir tüccarım Uzun zamandır seyahat ediyorum Yorgunum. Bu gece sizin evinizde kalabilir miyim,' diye sormuş Ali Baba 'tabi ki' demiş.

Onlar akşam yemeği yerken ışıklar sönmüş. O zamanlar elektrik yokmuş. Onlar lamba-

17 Ali Baba and the forty thieves

Once there was an old man. His name was Ali Baba. He was a woodcutter. And he was very poor.

One day he was working in the forest. He heard a noise. He climbed up a tree and hid behind the tree. He saw forty men on their horses. They were carrying bags full of gold coins and jewels. They went to the front of a big rock. The leader of the men said, 'Open Sesame.' 'Open Sesame' was a magic word. A big door opened in the rock. And they went into a cave. Ali Baba thought they were thieves.

He waited on the tree. Soon the forty men got out of the cave and rode away. Ali Baba climbed down the tree. He went to the front of the rock and said, 'Open Sesame!' The door opened again. Ali Baba went into the cave. He saw a lot of gold coins and jewels. He put some gold coins and jewels into bags and tied the bags onto the horse.

He went home. He knocked on the door. His wife opened the door. When she saw the cold coins and jewels, she hugged and kissed Ali Baba. She had never kissed him before.

Ali Baba and his wife began to count the cold coins, but they couldn't finish them. So Ali Baba said to his wife, 'Go to my brother Kasim and ask for a scale.' Kasim was Ali Baba's brother. His wife went to Kasim's house. Kasim's wife opened the door. She gave a scale to Ali Baba's wife but she wanted to know what they would weigh. So she put some honey under the scale. Ali Baba and his wife weighed the cold coins and jewels. And then his wife gave the scale back to Kasim's wife.

She looked at the bottom of the scale. She saw a cold coin stuck under the scale. She said to Kasim, 'Let's go to Ali Baba's and learn where they had found the cold coins.' Kasim and his wife went to Ali Baba's house. Ali Baba told them the story and gave them the magic word.

That evening Kasim went to the cave and cried the magic word. The door opened. Kasim went into the cave. He put some gold coins and jewels into bags but he forgot the magic word. The door didn't open. Just then the forty thieves came into the cave and saw Kasim. They killed him. Kasim didn't go home that evening.

Ali Baba was worried about Kasim, so he went to the forest. He looked for his brother, but he could only find his dead body. He put his dead body on the horse and went to the cemetery. He dug a grave. He buried Kasim's dead body and went to the village.

The forty thieves went to the cave. When they couldn't find Kasim's dead body, they realised someone knew their secret. They went to the village and asked, 'Who died yesterday?' Someone said, 'Ali Baba's brother died yesterday.' They found Ali Baba's house and put a cross on Ali Baba's door. That evening they would come back and kill Ali Baba.

But Ali Baba had a clever servant. When she saw the cross, she thought someone would harm her master, and she put crosses on all the doors of the houses in the village. That evening the forty thieves went to the village to kill Ali Baba but they couldn't find Ali Baba's house. They went to the mountains again.

The head of the thieves put the other thieves into oil jars and went to Ali Baba's house. He knocked on the door. Ali Baba opened the door. The head of the thieves asked, 'I am a Merchant. I have been travelling for a long time I am tired. Can I stay in your house this evening?' Ali Baba said, 'Yes, of course!'

While they were having dinner the lights went out. At that time there was no electricity.

larda gaz kullanıyorlarmış. Ali Baba'nın hizmetkarı yağ fıçılarından lamba için yağ almaya gitmiş. Bir fıçının kapagını açmış. Fıçının içinde hırsızlardan birini görmüş. Bir şeyden şüphelenmiş. Mutfığa gitmiş. Biraz yağ kaynatmış. Kaynamış yağı hırsızların başlarından aşağıya dökmüş. Hırsızlar çılgık atarak nalları dikmişler. Hırsızların lideri kaçmış

Ali Baba hizmetkarına biraz altın vermiş Mutlu bir şekilde yaşamışlar.

They used oil in lamps. Ali Baba's servant went to the oil jars to take some oil for the lamp. She opened the lid of an oil jar. She saw one of the thieves in the oil jar. She suspected something. She went to the kitchen. She boiled some oil. She poured the boiling oil onto the heads of the thieves. The thieves screamed and kicked the bucket . The head of the thieves ran away.

Ali Baba gave some gold coins to his servant. They lived happily ever after.

18 Çoban çocuk

Çin’de köyün birinde bir çoban çocuk yaşar. Her gün dağlarda koyun güder. Bir gün sıkılır. Köylülere bir oyun oynar. ‘Kurt! Kurt! Gelin yardım edin!’ diye bağırır. Bütün köylüler çobana yardım etmek için dağa giderler, ama çoban çocuk ‘Kurt yok, Kurt sizi duydu ve kaçtı.’ der. Köylüler köylerine geri dönerler. Çoban onların arkasından güler. ‘Siz aptalsınız. Ben size bir oyun oynadım, ama siz bana inandınız.’

Ertesi hafta tekrar sıkılır. Köylülere aynı oyunu oynar. ‘Kurt! Kurt! Gelin yardım edin!’ diye bağırır. Köylülerin çoğu çobana yardım etmek için dağa giderler, ama çoban çocuk ‘Kurt yok, Kurt sizi duydu ve kaçtı.’ der. Köylüler köylerine geri dönerler. Çoban onların arkasından güler. ‘Siz aptalsınız. Ben size bir oyun oynadım, ama siz bana inandınız.’

Ertesi hafta çoban çocuk tekrar sıkılır. Köylülere aynı oyunu tekrar oynar. ‘Kurt! Kurt! Gelin yardım edin!’ diye bağırır. Köylülerin bazıları çobana yardım etmek için dağa giderler, ama çoban köylülere güler, ‘Siz aptalsınız. Ben size bir oyun oynadım, ama siz bana inandınız’. Köylüler çobana çok kızar ve köylerine geri dönerler.

Bir gün çoban çok yorulur. Bir ağacın altında uykuya dalar. Kalktığında etraf karanlıktır. Siyah bir kurt üzerine gelir. Korkar ve titrer. ‘Kurt! Kurt! Gelin yardım edin!’ diye bağırır. Köylülerin hiçbiri çobana yardım etmek için dağa gitmez çünkü ona inanmazlar.

kurt koyunlara ve çobana bakar. ‘Bu koyunlar çok lezzetlidir ama çoban daha lezzetlidir’ diye düşünür. Kurt onu yer.

O gece çoban köye gitmez. Bu nedenle köylüler endişelenirler. Dağa çobanı aramaya giderler ama çobanı bulamazlar. Sadece bir kaç kemik bulurlar.

Yalan söylemeyin. Gerçeği söyleyin.

18 The Shepherd Boy

A shepherd boy lives in a village in China. He looks after sheep in the mountains everyday. One day he is bored. He plays a trick on the villagers. He screams, 'Wolf! Wolf! Come and help me!' All of the villagers go to the mountains to help the shepherd boy, but the shepherd boy says, 'There is no wolf. The wolf heard you and ran away.' The villagers go back to their village. The shepherd boy laughed behind them, 'You are foolish. I played a trick on you, however you believed me.'

The next week he is bored again. He plays the same trick on the villagers. He screams, 'Wolf! Wolf! Come and help me!' Most of the villagers go to the mountains to help the shepherd boy, but the shepherd boy says, 'There is no wolf. The wolf heard you and ran away.' The villagers go back to their village. The shepherd boy laughed behind them, 'You are foolish. I played a trick on you, however you believed me.'

The next week the shepherd boy is bored again. He plays the same trick on the villagers again. He shouts, 'Wolf! Wolf! Come and help me.' Some of the villagers go to the mountains to help the shepherd boy, but the shepherd boy laughs at the villagers, 'You are foolish. I played a trick on you, however you believed in me.' The villagers are very angry with the shepherd boy and go back to their village again.

One day the shepherd boy is very tired. He goes to sleep under a tree. When he wakes up, it is dark outside. A black wolf comes towards him. He is frightened, and he trembles. He shouts, 'Wolf! Wolf! Come and help me!' None of the villagers goes to the mountains to help the shepherd boy because they don't believe him.

The wolf looks at the lambs and the shepherd boy. He thinks: 'These lambs are delicious, but this shepherd boy is more delicious.' The wolf eats him.

That evening the shepherd boy doesn't go to the village, so the villagers are worried about the shepherd boy. They go to the mountains and look for the shepherd boy but they can't find the shepherd boy. They can find only a few bones.

Don't tell lies. Tell the truth.

19 Kral'ın blbl

Blbl kk bir kuştur. ok gzel ter. Bir gün bir Çin kralı pencerenin yanında oturuyordu. Bir bülbül sesi duydu. Onu çok sevdi.

Askerlerine bülbülü getirmeleri için emir verdi. Askerler ormana gittiler. bülbülü aradılar. Sonunda onu buldular ve ona 'Bizimle saraya gel' dediler. O da 'Sizinle gelmek istemiyorum çünkü ben ormanda özgürüm ve mutluyum' dedi. Ona 'Lütfen bizimle gel kral seni istiyor' diye yalvardılar. Bülbül 'Tamam' dedi. Birlikte saraya gittiler. Bülbülü altın bir kafese koydular. Çok güzel tt. Kral çok mutluydu. Sarayda herkes çok mutluydu.

Bir gün komşu ülkelerden bir adam krala bir doğum günü hediyesi getirdi. O bir blbld ama gerçek bir bülbül değildi. O bir oyuncaktı Bir kurma kolu vardı Gövdesinde mücevherler vardı. Kral bülbülü kurdu. Çok güzel temeye başladı. Kral oyuncak bülbülü dinledi. Gerçek bülbülü dinlemedi. Gerçek bülbül krala kst. Camdan ormana doğru uçtu ve bir daha gelmedi.

Bir gün oyuncak bülbül masadan düştü kırıldı ve iki parçaya ayrıldı. Bir daha tmedi. Ülkedeki bütün saat tamircileri onu tamir etmeye geldi. En iyi saat tamircisi vidalarını tor-navidayla açtı. Onu tamir etti. 'Senede bir kere tebilir' dedi. Kral çok zgnd. Yatağına gitti ve gözlerini açmadı. Ülkedeki bütün doktorlar saraya geldi. Kralı muayene ettiler. İlaç yazdılar. Krala bir iğne yaptılar. Gözlerini açmadı. İnsanların arasında bir söylenti başladı. Herkes birbirine 'Kral öldü' diye fısıldadı.

Bir gün gerçek bülbül şafak zamanı pencereye geldi. Çok güzel tt. Kral gözlerini açtı. 'Gerçek arkadaşım geldi' dedi. Sonsuza kadar mutlu yaşadılar.

19 The king's nightingale

A nightingale is a small bird. It sings beautifully. One day a king of China was sitting by the window. He heard the singing of a nightingale. He liked it very much.

He ordered his soldiers to bring the nightingale to the palace. The soldiers went to the forest. They looked for the nightingale. At last they found him and said to him, 'Come to the palace with us'. He said, 'I don't want to come with you because I am free and happy in the forest.' 'They begged him, 'Please, come with us because the king wants you.' The nightingale said, 'Yes.' They went to the palace together. They put the nightingale in a golden cage. He sang beautifully. The king was very happy. Everybody was very happy in the palace.

One day a man from a neighbouring country brought a present for the king's birthday. It was a nightingale but it was not a real nightingale. It was a toy nightingale. It had a key. There were jewels on its body. The king wound the toy nightingale. It began to sing beautifully. The king listened to the toy nightingale. He didn't listen to the real nightingale. The real nightingale was cross with the king. He flew through the window into the forest and didn't come back again.

One day the toy nightingale fell off the table and broke into two pieces. It didn't sing again. All the clockmakers in the country came to repair it. The best clockmaker undid its screws with a screwdriver. He mended it. He said, 'It can sing only once a year.' The king was very sad. He went to bed and didn't open his eyes. All the doctors in the country came to the palace. They examined the king. They prescribed medicine. They gave an injection to the king. He didn't open his eyes. There was a rumour among the people. Everybody whispered with each other, 'The king is dead.'

One day the real nightingale came to the window at dawn. He sang beautifully. The king opened his eyes. 'My real friend has come,' he said. They lived happily ever after.

20 Kuyudaki ay

Rusya’da köyün birinde aptal bir adam yaşar Bir gün bir kuyuya gider. Kuyunun içine bakar. Ayı kuyunun içinde görür. Çok şaşırır, çünkü ayın kuyuya düştüğünü düşünür. Kendi kendine, ‘Onu çekip çıkarmalıyım’ der. Eve koşar ve bir kanca alır.

Tekrar kuyunun yanına gider. İpi kovadan çözer. ve onu kancaya bağlar. Kancayı kuyuya atar. Kancayı çeker ama o çıkmaz, çünkü o büyük bir taşın altındadır. Büyük taşın altına sıkışmıştır. Onu tekrar bütün gücüyle çeker.

Aniden kanca kuyudan dışarı gelir. Adam sırt üstü düşer. Ayakları yukarı kalkar. Gök-yüzüne bakar. Ayı gökyüzünde görür. ‘Çok akıllıyım. Ayı gökyüzüne geri çıkardım’, der.

20 The moon in the well

A foolish man lives in a village in Russia. One day he goes to a well. He looks into the well. He sees the moon in the well. He is very surprised because he thinks the moon fell into the well. He says to himself, 'I must pull it out.' He runs home and takes a hook.

He goes to the well again. He unties the rope from the bucket and ties it to the hook. He puts the hook into the well. He pulls it, but it doesn't come out of the well because it is under a big stone. It is stuck under the big stone. He pulls it again with all his strength.

Suddenly the hook comes out of the well. The man falls onto his back. His legs are up. He looks into the sky. He sees the moon in the sky. He says, 'I am clever. I have put the moon back into the sky.'

21 Tavşan

Tavşanın biri kendini aslan zannedermiş. Bir gün bu tavşan civardaki tavşanları yüksekçe bir tepeye toplayıp. Aşağıdaki patika yoldan kurt, çakal, tilki geçmesi halinde korkutup kaçıracağını söylemiş. Tavşanlar, onu sakın şekilde dinlemişler.

On dakika sonra bir kurt oradan geçiyormuş. Bir de ne görsün, bir tavşan bağırıp çağırarak doludizgin üstüne geliyor. Kurt bu durumdan ürkmüş ve son sürat oradan kaçarak gözden kaybolmuş. civardaki

21 Rabbit

There was a rabbit imagining himself to be a lion. One day this rabbit convened all rabbits in the vicinity on a high hill. He said that he would frighten the wolf, the jackal, and the fox in case they would pass over the rough path below. The rabbits listened to it motionless.

Ten minutes later, a wolf was passing there. What a sight, a rabbit came shouting and calling at a high speed toward itself. The wolf became frightened in this situation, and fleeing away at full speed, got out of sight. in the vicinity

22 Erkek çocuklar yaramaz olur

İki kardeş birbirlerini severdi. Ama bazen birbirleriyle tartışırlardı. Bazen birbirlerine bağırırlardı. Bazen birbirlerini iterlerdi. Bazen birbirlerine çarparlardı. Bazen birbirleriyle kavga ederlerdi.

Bobby kardeşlerin büyüğüdü. Billy küçük kardeşti. Bobby Billy'den daha yaşhdy. Billy, Bobby'den daha gençti.

Bobby bir ağaca tırmandı. Uçurtma ağaçtaydı. Uçurtmasına erişemedi. Ağaçtan düştü. Billy güldü. Bobby'nin yere düştüğünü gördüğünde güldü. Bobby yaralanmamıştı. Ama kızgındı. 'Neden gülüyorsun?' diye sordu Billy. 'Bu komikti!' dedi Billy. Bobby bunun komik olmadığını söyledi. Billy komik olduğunu söyledi. Bobby Billy'yi itti. Billy Bobby'yi itti. Bobby Billy'nin karnına yumruk attı. Billy Bobby'nin karnına yumruk attı. Birbirlerine sarıldılar. Yerde güreş ettiler. Yuvarlandılar, yuvarlandılar.

Anneleri dışarıya çıktı. 'Siz ikiniz ne yapıyorsunuz?' diye sordu. Onları ayırdı. Dedi ki, 'Birbirinize vurmamalısınız. Bu hoş değil. Babanız eve gelene kadar bekleyin.' Onları odalarına gönderdi.

22 Boys will be Boys

The two brothers loved each other. But sometimes they argued with each other. Sometimes they yelled at each other. Sometimes they pushed each other. Sometimes they hit each other. Sometimes they got into a fight with each other.

Bobby was the older brother. Billy was the younger brother. Bobby was older than Billy. Billy was younger than Bobby.

Bobby climbed into a tree. His kite was in the tree. He could not reach his kite. He fell out of the tree. Billy laughed. He laughed when he saw Bobby fall to the ground. Bobby was not hurt. But he was angry. 'Why are you laughing?' he asked Billy. 'That was funny!' Billy said. Bobby said it wasn't funny. Billy said it was funny. Bobby pushed Billy. Billy pushed Bobby. Bobby punched Billy in the stomach. Billy punched Bobby in the stomach. They put their arms around each other. They wrestled on the ground. They rolled around and around.

Their mom came outside. 'What are you two doing?' she asked. She separated them. She said, 'You shouldn't hit each other. That's not nice. Wait till your father gets home.' She sent them to their rooms.

23 Herkül

Herkül güçlü ve cesur bir adamdı. Yunanistan'da yaşıyordu. Kral Herkül'ü kıskandı. İnsanlar Herkül'ü Kral yapabilir. Bu nedenle Herkül'ten kurtulmak istedi. Herkül'ü ülkeden uzak tutmak için ona zor görevler verdi, böylece onun için olası bir tehdit olmazdı.

Bir keresinde Herkül'den üç altın elma getirmesini istedi. Bazı ağaçların altın elmalar taşıdığı söyleniyordu. Bu ağaçların Hesperides adlı bir yerde olduğu söyleniyordu. Ancak Hesperides'in yolunu kimse bilmiyordu. Böylece Kral, Hesperides'i düşündü. Herkül daha uzun süre uzakta olacaktı.

Herkül yolculuğa çıktı. Yolculuk sırasında ilk önce üç kız çocuğu ile tanıştı. Hercules onlardan Hesperides'e giden yolunu sordu. Ona ihtiyar denizciye sormasını söylediler. Ama onu uyardılar, 'Yaşlı denizciyi sıkıca tut. Yoksa kaçacak. Başka kimse yolu bilmiyor.'

Herkül yaşlı adamı gördü. Kıyıda uyuyordu. Garip görünüyordu. Uzun saçları ve sakalı vardı. Herkül ses çıkarmadan ona doğru yürüdü. Sonra onu çok sıkı tuttu. İhtiyar denizci gözlerini açtı. Şaşırmıştı. Kendini bir geyiğe çevirdi. Kendini Herkül'ün elinden kurtarmaya çalıştı. Fakat Herkül onu sıkıca tuttu. Sonra yaşlı adam kendisini bir deniz kuşuna, ardından da diğer hayvan formlarına çevirdi. Fakat Herkül'ün kollarından kurtulamadı, çünkü Herkül kollarını giderek daha fazla sıkıyordu.

Sonunda yaşlı adam Herkül'e, 'Sen kimsin? Benden ne istiyorsun?' dedi. Herkül yanıtladı, 'Ben Herkül'üm. Bana Hesperides'in yolunu söyle.' Yaşlı adam 'Bu bir ada' dedi. Deniz kıyısında gezin. Bir dev ile karşılaşacaksın. O sana Hesperides'in yolunu gösterecek.'

Herkül yolculuğuna devam etti. Dev'le karşılaştı. Dev çok büyük ve güçlüydü. Kıyıda uyuyordu. Herkül onu uyandırdı. Dev kızgındı. Hercules'ü bir sopa ile vurdu. Herkül devin üzerine atıldı. Devi kaldırıp yere attı. Ama dev hemen kalktı. On kat daha güçlü oldu. Hercules onu tekrar tekrar attı. Ama dev her seferinde daha da güçlendi. Sonra Herkül devi iyice havaya kaldırdı. Ama onu yere atmadı. Dev yavaş yavaş bütün gücünü kaybetti. Şimdi Herkül'e onu yere indirmesi için yalvardı. Herkül ondan Hesperides'in yolunu tarif etmesini istedi. Dev, Herkül'ün Atlas ile buluşmasını istedi. Ona Atlas'ın nerede olduğunu anlattı.

Herkül yolculuğuna devam etti. Sonunda Atlas ile karşılaştı. 'Altın elmaları neden istiyorsun' diye sordu Atlas. 'Kralım ona bu üç altın elmayı getirmemi emretti' dedi Herkül. 'Buradan oraya kadar yol çok uzun. Oraya sadece ben gidebilirim. Bu gökyüzünü benim için tut. Onları sanin için alacağım,' dedi Atlas. Herkül kabul etti. Göğü omuzlarında tuttu. Atlas uzaklaştı. Kısa süre sonra geri döndü. Üç altın elması Herkül'ün ayaklarının dibine koydu. Hercules Atlas'a teşekkür etti.

Atlas'tan gökyüzünü ondan geri almasını istedi. 'Gökyüzünü geri al?' dedi Atlas kurnazca. 'Ben onu bin yıl boyunca tuttum. Bin yıl sonra geri döneceğim!' Herkül Atlas'ın söylediğine şaşırmıştı. Ancak şaşkınlığını göstermedi. Kendisine geldi ve yanıtladı: 'Ah! Öyleyse, lütfen gökyüzünü biraz tutar mısın? Göğü desteklemek için omuzlarıma bir yastık yapacağım. Sonra gökyüzünü senden geri alacağım.' Böylece Herkül çok sessizce konuştu. Atlas kabul etti. Atlas gökyüzünü Hercules'ten geri aldı. Herkül hemen üç altın elmayı top-

23 Hercules

Hercules was a strong and brave man. He lived in Greece. The King was jealous of Hercules. People might make Hercules the King. Therefore he wanted to get rid of Hercules. He set difficult tasks for Hercules to keep him away from the country so that he would not be a possible threat to him (the King).

Once he asked Hercules to get three golden apples. Some trees were said to bear golden apples. These trees were said to be in a place called Hesperides. But no one knew the way to Hesperides. So the King thought of Hesperides. Hercules would be away for a longer period.

Hercules set out on the journey. At first he met three maidens during the journey. Hercules asked them the way to Hesperides. They told him to ask the old man of the sea. But they also warned him, 'Hold the old man of the sea tightly. Otherwise he will escape. No one else knows the way.'

Hercules saw the old man. He was sleeping on the shore. He was looking strange. He had long hair and a beard. Hercules walked to him without making any noise. Then he seized him very firmly. The old man of the sea opened his eyes. He was surprised. He changed himself into a stag. He tried to free himself from the grip of Hercules. But Hercules held him tight. Then the old man changed himself into a sea-bird and then to other animal forms. But he could not free himself from the clutches of Hercules, because Hercules was making his clutches tighter and tighter.

Finally the old man said to Hercules, 'Who are you? What do you want from me?' Hercules replied, 'I am Hercules. Tell me the way to Hesperides.' The old man said, 'It is an island. Go along the sea-shore. You will meet a giant. He will show you the way to Hesperides.'

Hercules continued his journey. He met the giant. The giant was very huge and strong. He was sleeping on the shore. Hercules woke him up. The giant was angry. He struck Hercules with a club. Hercules charged at the giant. He lifted the giant and threw him down. But the giant got up immediately. He had become ten times stronger. Hercules threw him down again and again. But each time the giant rose up much stronger. Then Hercules lifted the giant high up in the air. But he did not throw him down. The giant slowly lost all his strength. He now pleaded with Hercules to put him down on the earth. Hercules asked him to tell the way to Hesperides. The giant asked Hercules to meet Atlas. He told him the way to the place where Atlas was.

Hercules continued his journey. He, at last, met Atlas. 'Why do you want the golden apples?' asked Atlas. 'My King has ordered me to get him these three golden apples,' said Hercules. 'It is a long way from here to that place. Only I can go there. Hold this sky for me. I shall get them for you,' said Atlas. Hercules agreed. He held the sky on his shoulders. Atlas walked away. He was back in a short time. He put down the three golden apples at the foot of Hercules. Hercules thanked Atlas.

He requested Atlas to take back the sky from him. 'Take back the sky?' said Atlas cunningly. 'I have held it for a thousand years. I shall come back after another thousand years!' Hercules was astonished at what Atlas told him. But he did not express his astonishment. He recovered his senses and replied, 'Oh! In that case, will you please hold the sky for a little while? I shall make a pad for my shoulders to support the sky. Then I shall take back the sky from you.' Thus Hercules talked very quietly. Atlas agreed. Atlas

ladı. Atlas'a yüzünde yaramaz bir gülümsemeyle veda etti. Sonra da Atlas'ı nutku tutulmuş ve şaşırmış şekilde bırakarak Yunanistan'a doğru yürüdü.

Herkül, günler boyu süren bir yolculuktan sonra anavatanı Yunanistan'a ulaştı. Üç altın elmayı Kral'a verdi. Kral, Herkül'den altın elmaları aldığı için şaşkındı. Mutluydu. Ama tatmin olmamış gibi yapıyordu. Ama gizlice, Herkül'ü başka tehlikeli bir maceraya göndermeyi planlıyordu.

took back the sky from Hercules. Hercules immediately collected the three golden apples. He bid Atlas goodbye with a mischievous smile on his face. Then he walked away towards Greece leaving Atlas speechless and surprised.

Hercules reached his homeland Greece after many days of travel. He gave the three golden apples to the King. The King was surprised to have got the golden apples from Hercules. He was happy. But he pretended not to have been satisfied. But secretly, he was planning to send away Hercules on another perilous adventure.

24 Hoca'nın eşek

Nasruddin Hoca, eşeğini pazar alanına götürdü ve onu 30 dinara sattı.

Onu satın alan adam onu hemen açık arttırmaya çıkardı. ‘şu güzel hayvana bak!’ diye geçenlere bağırdı. ‘Daha önce daha iyi bir eşek gördünüz m ? Ne kadar temiz ve güçlü olduğunu bakın!’ Ve hayvanın birçok özelliğini listelemeye devam etti. Satış konuşmasının ardından bir adam onun için 40 dinar vereceğini söyledi. Başka bir adam 50 teklif etti. Üçüncüsü 55 teklif etti.

 zleyen Hoca, herkesin eşeğe gösterdiği ilgiye hayret etti. ‘Onu sıradan bir hayvan olduğunu düşünmek ne kadar aptalcaydı,’ diye düşündü Hoca. ‘Bu, milyonda bir bulunan, eşsiz bir canavar ’

Aniden sahibinin iyi bir teklif aldığını ve a ık arttırmayı kapatmak  zere olduğunu fark etti. ‘75 dinar, bir...’ dedi adam. ‘75 dinar, iki ldots’ ‘80 dinar!’ dedi Hoca.

24 Donkey of Hodja

Nasruddin Hodja took his donkey to the market place and sold it for 30 dinars.

The man who bought it immediately put it up for auction. ‘Look at this fine animal!’ he shouted to passersby. ‘Have you ever seen a better specimen of a donkey? See how clean and strong it is!’ And he went on to list the many qualities of the animal. At the end of his sales talk a man said he would give 40 dinars for it. Another man offered 50. A third offered 55.

Hodja who was watching was amazed at the interest everyone was showing in the donkey. ‘What a fool I was to think it an ordinary animal,’ thought Hodja. ‘It is an incomparable beast, one in a million...’

He suddenly realized that the owner had received a good offer and was about to close the bidding. ‘75 dinars once...’ said the man. ‘75 dinars twice...’ ‘80 dinars!’ said Hodja.

25 Şarkı söyleyen eşek

Bir zamanlar ormanda yaşayan vahşi bir eşek varmış. Hiç arkadaşı yokmuş ve yalnız başına yaşarmış.

Bir gün oradan geçen bir çakal eşiği görmüş. Eşeğe gitmiş ve ‘Senin neyin var? Neden bu kadar üzgün görünüyorsun sevgili arkadaşım’ demiş. Eşek çakala dönmüş ve ‘Hiç arkadaşım yok, çok yalnızım’ demiş. ‘Peki. Üzülme. Bugünden itibaren ben senin arkadaşım olacağım’ diyerek onu teselli etmiş çakal. O günden itibaren eşek ve çakal çok iyi arkadaş olmuşlar. Her zaman beraberlermiş.

Ay ışıkl bir akşam, çakal ve eşek ormanda dolaşıyorlarmış. Serin ve güzel bir akşammış. Yürümeye devam ederken, ormanın kıyısında bir köyün yakınlarına gelmişler. Önerine meyve ağaçlı bir bahçe çıkmış. ‘Ah. Bak! Meyveler ne kadar harika ve lezzetli görünüyor’, demiş eşek ‘Haydi şunlardan biraz yiyelim’. ‘Tamam’, demiş çakal. ‘Ama çok sessiz olalım’. Bahçeye girmişler ve sessizce meyvelerden yemeye başlamışlar. Yeterince yedikten sonra, hallerinden memnun, bir ağacın altına yatmışlar.

‘Bu enfesti, ama bu gece eksik olan birşey var’, demiş eşek. ‘Nedir o?’ diye sormuş çakal. ‘Ne mi? Tabii ki müzik’ diye cevap vermiş eşek, biraz şaşkın şekilde. Çakal sormuş, ‘Müziği nereden bulacağız?’ Eşek demiş ki ‘Benim usta bir şarkıcı olduğumu bilmiyor musun?’ Çakal paniğe kapılmış. ‘Bir meyve bahçesinde olduğumuzu unutma. Eğer çiftçi bizi duyarsa başımız derde girer. Eğer şarkı söylemek istiyorsan hadi buradan uzaklaşalım’ diye uyarılmış eşiği. ‘Şarkı söyleyemeyeceğimi düşünüyorsun, öyle değil mi?’ diye sormuş eşek üzgün bir sesle. ‘Beni duyana kadar bekle.’

Çakal eşiğin tavsiyesine uymak istemediğini anlamış. Uzaklaşmış ve ağaçların arkasına saklanmış. Eşek başını geriye atmış ve şarkısına başlamış. ‘Aii aii’ diye yüksek sesle anırmış.

Bu yüksek sesli anırmayı duyan çiftçiler koşturarak sopalarla gelmişler ve aptal eşeğe bir güzel dayak atmışlar, eşiğin her yeri acı içerisinde kalmış.

Çiftçiler oradan ayrıldıktan sonra, çakal arkadaşının yanına gitmiş. Demiş ki ‘Şarkı söyleyerek kazandığın ödül bu mu?’ ‘İyi müzikten alamıyorlar’, diye cevap vermiş yaralı eşek utanmış bir şekilde.

25 The Donkey Who Would Sing

A wild donkey once lived in the woods. He had no friends and lived all alone.

One day a jackal passing by saw the donkey. He went up to the donkey and said, 'What is the matter? Why do you look so sad, my dear fellow?' The donkey turned to the jackal and said, 'I have no friends and am very lonely.' 'Well, don't worry. I will be your friend from today,' the jackal comforted him. From that day, the donkey and jackal became very good friends. They were always seen together.

One moonlit evening, the jackal and the donkey were strolling through the woods. It was a cool and pleasant evening. As they walked on, they came to the outskirts of a village bordering the woods. There in front of them was a grove of fruit trees. 'Ah. Look! How wonderful and delicious the fruits look,' said the donkey. 'Let's eat some of them.' 'Okay,' said the jackal. 'But let's do it very quietly.' They entered the grove and silently started to eat the fruits. After eating enough, they lay under a tree happy and content.

'That was delicious, but there is something missing tonight,' said the donkey. 'What is that?' asked the jackal. 'Why, music of course,' answered the donkey, looking a little surprised. The jackal asked, 'Where are we going to get music from?' The donkey said. 'Don't you know that I am an accomplished singer?' The jackal was alarmed. 'Remember, we are in an orchard. If the farmer hears us, we will be in trouble. If you want to sing let us go away from here,' he advised the donkey. 'You think I can't sing, don't you?' asked the donkey in a hurt voice. 'Wait till you hear me.'

The jackal realised that the donkey was not willing to take his good advice. He moved away and hid himself behind a clump of trees. The donkey threw back his head and started his song. 'He . . . haw, hee-haw,' he brayed aloud.

The farmers, hearing the loud braying, came rushing with sticks and gave the foolish donkey a severe beating that left the donkey feeling sore all over.

After the farmers had left, the jackal went over to his friend. He said. 'Is this the prize you won for your singing?' 'They don't appreciate good music,' replied a hurt and ashamed donkey.

26 Zekice bir sayım

İmparator Akbar'ın saray adamlarına bilmece ve bulmaca sorma alışkanlığı vardı. Çoğunlukla tuhaf ve nükteli sorular sorardı. Bu sorulara cevap vermek çok akıllı olmayı gerektirirdi.

Bir seferinde çok tuhaf bir soru sordu. Saray adamları onun sorusu karşısında aptallaşmıştı. Akbar saray adamlarına baktı. Bakarken, cevabı arayan başlar birer birer eğilmeye başladı. İşte tam bu anda Birbal avluya girdi.

İmparatorun huyunu bilen Birbal durumu hemen anladı ve sordu, 'Soruyu öğrenebilir miyim, böylece ben de cevabı bulmayı deneyebilirim.' Akbar dedi ki, 'Bu şehirde kaç tane karga var?' Birbal bir an bile düşünmeden cevap verdi 'Elli bin beş yüz seksen dokuz' lordum.

'Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?' diye sordu Akbar. Birbal 'Adamlarınız sayсын lordum. Eğer daha fazla karga bulursanız, bu bazıları buraya akrabalarını ziyaret etmek için gelmiş demektir. Eğer daha az sayıda karga bulursanız, bu bazıları akrabalarını ziyaret etmeye başka yere gitmiş demektir' dedi.

Akbar Birbal'in kıvrak zekasından memnun kaldı.

26 A Wise Counting

Emperor Akbar was in the habit of putting riddles and puzzles to his courtiers. He often asked questions which were strange and witty. It took much wisdom to answer these questions.

Once he asked a very strange question. The courtiers were dumb folded by his question. Akbar glanced at his courtiers. As he looked, one by one the heads began to hang low in search of an answer. It was at this moment that Birbal entered the courtyard.

Birbal who knew the nature of the emperor quickly grasped the situation and asked, 'May I know the question so that I can try for an answer.' Akbar said, 'How many crows are there in this city?' Without even a moment's thought, Birbal replied 'There are fifty thousand five hundred and eighty nine crows, my lord.'

'How can you be so sure?' asked Akbar. Birbal said, 'Make your men count, My lord. If you find more crows it means some have come to visit their relatives here. If you find less number of crows it means some have gone to visit their relatives elsewhere.'

Akbar was pleased very much by Birbal's wit.

27 Bir avuç cevap

Genç bir Zen öğrencisi çalıştığı manastır için sebze almaya pazara gidiyordu. Yolda başka bir manastırdan bir öğrenci ile karşılaştı. Birinci öğrenci 'Nereye gidiyorsun?' diye sordu 'Ayaklarım beni nereye götürürse,' diye cevap verdi diğeri. Birinci öğrenci derin bir anlamı var mı diye bu cevap üzerine düşündü. Manastıra döndüğünde, bu sohbeti anlattığı öğretmeni şöyle dedi: 'Ona bacakların olmasaydı ne yapardın diye sormalıydın.'

Sonraki gün öğrenci aynı çocuğun kendisine doğru geldiğini görünce heyecanlandı. 'Nereye gidiyorsun?' diye sordu ve cevabı beklemeden devam etti, 'Sanırım ayakların nereye götürürse. Ama izin ver sana şunu sorayım.' 'Yanlış düşünüyorsun' diye itiraz etti diğer çocuk. 'Bugün rüzgar nereden eserse oraya gidiyorum.' Bu cevap birinci çocuğu o kadar şaşırttı ki ne diyeceğini bilemedi. Bu durumu öğretmenine anlatınca, yaşlı adam şöyle dedi: 'Ona rüzgar olmasaydı ne yapardın diye sormalıydın.'

Birkaç gün sonra öğrenci aynı çocuğu pazarda gördü ve yüzleşmek için aceleyle yanına koştı, bu sefer son sözü kendisinin söyleyeceğine emindi. 'Nereye gidiyorsun?' diye sordu, 'Ayaklarımın seni götürdüğü yere mi yoksa rüzgarın estiği yere mi? Ama izin ver sana şunu sorayım.' 'Hayır, hayır' diye itiraz etti çocuk, 'Bugün sebze almaya gidiyorum.'

27 A Handful of Answers

A young student of Zen was going to the market to buy vegetables for the monastery where he was studying. On the way he met a student from another monastery. 'Where are you going?' asked the first student. 'Wherever my legs take me,' replied the other. The first student pondered over the answer as he was sure it had some deep significance. When he returned to the monastery, he reported the conversation to his teacher, who said: 'You should have asked him what he would do if he had no legs.'

The next day the student was thrilled to see the same boy coming towards him. 'Where are you going?' he asked and without waiting for a reply continued, 'Wherever your legs take you, I suppose. Well, let me ask you.' 'You're mistaken,' interrupted the other boy. 'Today I'm going wherever the wind blows.' This answer so confused the first boy that he could not think of anything to say. When he reported the matter to his teacher, the old man said: 'You should have asked him what he would do if there were no wind.'

Some days later the student saw the boy in the market again and rushed to confront him, confident that this time he would have the last word. 'Where are you going?' he asked, 'Wherever your legs take you or wherever the wind blows? Well, let me ask you. 'No, no,' interrupted the boy, 'Today I'm going to buy vegetables.'

28 Viyana Kuşatması (1683)

“Viyana Kuşatması” Osmanlıların 1683 yılının 14 Temmuz’unda başlayan Viyana kuşatmasıdır. Dünya tarihinde önemli bir olaydır. İyi organize olmuş ve neredeyse hiç yenilmemiş 138.000 kişilik Osmanlı ordusu, 70.000 Avrupalıya karşı kaybetmiştir.

Osmanlı İmparatorluğu önceki yüzyıllarda tüm Güneydoğu Avrupa’yı fethetmişti. Ama Osmanlılar daha fazla istiyordu. Kutsal Roma İmparatorluğu’na ait olan Avusturya arşidükü kötü şekilde savunuluyordu. Ayrıca, Osmanlılarla sürekli devam eden savaşlar nedeniyle zayıflamıştı.

Osmanlılarınsa morali yüksekti (yani askerler iyimserdi), iyi topları ve özel bir birimleri vardı: Yeniçeriler. Bunlar düşmanın zayıf noktalarına konuşlandırılan özel eğitilmiş askerlerdi. Viyana yakında düşecekmiş gibi görünüyordu. Dış surlar zaten ele geçirilmişti ve Osmanlıların kazanması yalnızca an meselesiymiş gibi görünüyordu. Ama olaylar başka şekilde gelişti.

Viyana tamamıyla kuşatılmıştı ve Viyana’nın sakinleri neredeyse tüm umutlarını kaybetmişti. Bu İstanbul’un bir tekrarı olacaktı gibi görünüyordu. Ama öyle olmadı.

11 Eylül 1683 günü, sabahın erken saatleriydi. Bir peri masalında gibi, Polonya kralı John III Sobieski büyük bir orduyla geldi. Türkleri yenmek için kurnazca bir plan yaptı ve başarılı oldu. Önce Polonyalı ve Alman piyadeleri sırayla taarruz ettiler. Osmanlılar geniş hareketlerle kendilerini güvenliğe almaya çalışırken Avusturyalı ve Polonyalı ağır süvariler sağ taraftan saldırdı. Büyük hasar verdiler.

Saat 13’te herşey bitmişti: Osmanlılar yenilmiş; Viyana kurtulmuştu. Osmanlılar Macaristan üzerinden kaçarak Belgrad’a vardılar.

Orada Osmanlıların lideri Kara Mustafa, sultandan bir paket aldı. İçinde siyah bir zarf vardı. Kendini asması gerekiyordu.

28 The siege of Vienna (1683)

The 'siege of Vienna' was the siege of Vienna by the Ottomans in 1683 and started on 14 juli that year. It was an important event in the world history. The well organised army, amounting to 138.000 men, of the Ottomans, that almost never had lost, lost to an army of 70.000 Europeans.

The Ottoman empire had conquered in the centuries before all of South-East Europe. But the Ottomans wanted more. The archduchy of Austria, that belonged to the holy Roman empire, was badly defended. It was also weakened by ongoing wars against the Ottomans.

The Ottomans themselves had a high morale (which means that the soldiers were optimistic), good canons, and a special unit: the Janisars. These were specially trained soldiers that were deployed at weak spots of the enemy. It seemed that Vienna would fall soon. The outer wall was already captured, and it seemed just a matter of time until the Ottomans would win. But things went differently.

Vienna was apparently completely surrounded and the citizens of Vienna had nearly lost all hope. It seemed like it would become a repetition of Constantinople. But it didn't.

It was early in the morning, September 11, 1683. Like in a fairy tale, the Polish king John III Sobieski arrived with a large army. He conjured up a cunning plan to defeat the Turkish, and he succeeded. First the Polish and German foot soldiers took turns in the attack. When the Ottomans army tried to escape to safety by making large movements, the Austrian-Polish heavy cavalry (soldiers on horses) attacked from the right. They caused enormous damage.

At 13h it was all over: The Ottomans were defeated, Vienna was saved. The Ottomans escaped through Hungary and arrived in Belgrade.

There the leader of the Ottomans, Kara Mustafa, received a present from the sultan. It contained a black scarf. He had to hang himself.